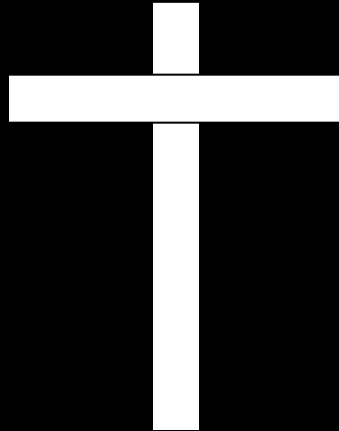

אין אהבה גדולה מזו, אשר"
ימסור אדם את נפשו בעד
חבריו. " יוחנן ט"ו, י"ג

אני אוהב אותך
לא הייתה דרך אחרת
להציל אותך מחטא, מוות וגיהנום.

ישוע אמר לתלמידיו: "הנה אנו עולים לירושלים; ויִסְגַּר בֶּן-הָאֶדֶם אֶל-הַכְּהֹנִים-הַכְּהֹנִים וְאֶת-הַסּוֹפְרִים, ויִדְנוּ אוֹתוֹ לְמוֹת. ויִמְסוּר אוֹתוֹ לְגוֹיִים לְלַעֲוֹג וּלְלַקְפוֹ וּלְצַלְבוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקּוּם." מתי כ':18,19

אין אהבה גדולה מזו, שאדם נותן נפשו למען חבריו." יוחנן ט"ו:13

וַיְהִי כִּהְיָא הָעֵת לְקַבֵּל אוֹתוֹ וַיֵּשֶׁם אֶת פָּנָיו לְלַכֵּת אֶל יְרוּשָׁלַם. מתי ט"ו:9:51 לוקס

אתם יודעים כי לאחר יומיים חל חג הפסח (חמישי), ובן האדם נבגד להצלבה. מתי 26:2 יום לפני חג הפסח היה יום רביעי, שבת של חג, חג המצות.

ביום הראשון של חג המצות באו התלמידים אל ישוע, ואמרו לו: "היכן תרצה שנכין לך לאכול את הפסח ויאמר, לך אֶל-הַעִיר, אֶל-אִישׁ כְּנָזָה, ויאמר לו: אָמֵר הָאֲדוֹן, קִרְבַּי ויאמר, אֶת-הַפֶּסַח בְּבֵיתְךָ עִם תְּלִמִידֶיךָ. וַיַּעֲשׂוּ הַתְּלָמִידִים כַּאֲשֶׁר מִינָה אוֹתָם יֵשׁוּעַ; וַהֲכִינוּ אֶת הַפֶּסַח. מתי כ"ו:17-19

וכאשר ישבו ואכלו, אמר ישוע: "אני אומר לכם, אחד מכם שאוכל אתי יבגוד בי. וַיִּחְלְוּ לְהַתְּעַגֵּר, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, אֶתְּדָ אֶתְּדָ, הֲלֹא אָנֹכִי? ואחר אמר: אני זה

זה אחד מהשנים-עשר, שטובלים איתי בצלחת בן האדם אכן הולך, כמו שכתוב עליו: אבל אוי לאיש ההוא שבן האדם נבגד על ידו! עדיף היה לאותו אדם אם הוא מעולם לא היה נולד. מרקוס י"ד 18-21 (ואז עזב יהודה לעשות את רעתו, בוגד באלוהיו ובבוראו. בדיוק כמו השטן).

יהודה אז, לאחר שקיבל להקת אנשים וקצינים מהכהנים הראשיים והפרושים, מתקרב עם עששיות, לפידים וכלי נשק. לכן ישוע, שידע את כל מה שיבוא עליו, יצא ואמר אליהם: את מי אתם מחפשים? הם ענו לו: ישוע מנצרת. אמר להם ישוע: אני הוא. וגם יהודה אֲשֶׁר בגד בו, עמד עמם. ברגע שאמר אליהם: אני הוא, הם הלכו לאחור, ונפלו ארצה. (מפגן הכוח הזה הפחיד אותם עד מוות)

ואז שאל אותם שוב: את מי אתם מחפשים? והם (רועדים) אמרו, ישוע מנצרת. ענה ישוע, אמרתי לכם שאני הוא: אם לכן אתם מבקשים אותי, ילכו אלה". יוחנן 8:18-3 (אף אחד לא לקח אותו בכוח, הוא הלך מרצון להידון ולצלוּב על חטאי צאנו)

והיאחזו בישוע הובילו אותו אל כיפא הכהן הגדול, שם נאספו הסופרים והזקנים. "מתי 26:57 (שם הם ערכו משפט לא חוקי בלילה.)

כשהגיע הבוקר, כל ראשי הכהנים וזקני העם יעצו נגד ישוע להמיתו: "מתי כ"ז:1 (מפני שהוא אמר שהוא בן האלוהים). "וכאשר קשרו אותו, הובילו אותו, ומסרו אותו לפונטיס פילטוס המושל. "מתי 27:2 (בתקווה לגרום לפילטוס להרוג אותו עבורם.)

אמר להם פילטוס: "אתם הבאתם אלי את האיש הזה כמעוות את העם. והנה, בחנתי אותו לפניכם, לא מצאתי פגם באיש הזה בדברים אשר אתם מאשימים אותו." מתי כ"ג:14

כאשר ראה פילטוס כי אינו יכול לגבור דבר, אלא שדווקא" נוצרה מהומה, לקח מים ורחץ ידיו לפני ההמון לאמר: חף אני מדמו של האיש הצדיק הזה, תדאגו. וַיַּעַן כָּל-הָעָם, וַיֹּאמְרוּ: דמו עלינו ועל בנינו. מתי כ"ז:24

אז לקחו חיילי המושל את ישו לאולם המשותף, ואספו אליו את כל חבורת החיילים. וַיִּפְּשִׂיטוּ אוֹתוֹ, וַיָּבֵאוּ עָלָיו מַגָּדָה שָׁל אֲרָגְמָן. וכאשר עשו עטרת קוצים, שמו על ראשו וקנה בידו הימנית, וישתחו ברכיהם לפניו, ולעגו לו לאמר שלום מלך היהודים! וַיִּרְקוּ עָלָיו, וַיִּקְחוּ אֶת-הַקֶּבֶת, וַיִּפּוּ אֶת-רֵאשׁוֹ. ואחרי שלעג לו, הורידו ממנו את הגלימה, ושמו עליו את בגדיו, והובילו אותו לצלובו.

ובצאתם, הם מצאו איש מקירנה, שמו שמעון: אותו הם הכריחו לשאת את הצלב שלו. ובהגיעם למקום הנקרא גולגותא, כלומר מקום גולגולת. נתנו לו לשותות חומץ מהול במרה: וכשטעם לא ישתה. וצלבוהו, וחלקו את בגדיו, והפילו גורל, למען יתקיים אשר נאמר על ידי הנביא

הם חילקו ביניהם את בגדי, ועל לבושי הטילו גורל. וישבו צפו בו שם; ויעלה על ראשו את האשמתו כתובה, זה ישוע מלך היהודים." מתי כ"ז:27-37 (נצלב בסביבות 9 ביום רביעי בבוקר. יום רביעי בשקיעה, בערך 6 התחילו שבת גבוהה ביום קודש. חג הפסח חל ביום חמישי)

ועתה מהשעה השישית היה חושך על כל הארץ עד השעה" התשיעית. "מתי 27:45 (מ-12 בצהריים עד 4 אחר הצהריים. לא הייתה סערה, לא ליקוי חמה, אלא חושך עבה על-טבעי.)

ועתה הוצב כלי מלא חומץ וימלאו ספוג בחומץ וישומו על זעתר" וישומו על פיו. כאשר קיבל ישוע את החומץ, אמר, זה נגמר, והוא הרכין את ראשו ויתר רוח. " יוחנן 19:29,30

והשמש חשכה, ופרוכת המקדש נקרע בתוכו. וכאשר קרא ישוע" בקול רם, אמר, אבא, בידיך אני נותן את רוחי (לאחר שאמר: "נגמר"), ולאחר שאמר זאת, הוא נתן את הרוח. " לוקס 23:45-46 (חיו לא נלקחו ממנו, הוא ויתר עליהם ברצון למענך בפקודתו.)

והנה פרוכת המקדש נקרע לשניים מלמעלה ועד למטה; ותרעידה" הארץ, והסלעים נקרעו; ויפתחו הקברים; וקמו גופות רבות של הקדושים שישנים, ויצאו מן הקברים לאחר תחייתו, והלכו אל עיר הקודש, והראו את עצמם לרבים. עתה, כאשר ראו איש המאה והשהיו עמו, צופים בישוע, את רעידת האדמה ואת הנעשה, הם חששו מאוד, ואמרו, באמת זה היה בן האלוהים. " מתי. 27:50-54 (הוא נתלה על הצלבה במשך כ-7 שעות מ-9:00 עד 16:00 בערך.)

והנה איש בשם יוסף יועץ; והוא היה איש טוב וצדיק. (אותו לא" הסכים לעצתם ולמעשהם;) הוא היה מאריתאה, עיר של יהודים; שגם הוא בעצמו חיכה למלכות ה'. האיש הזה הלך אל פילטוס והתחנן לגופו של ישוע.

וַיֵּרֵד אוֹתוֹ וַיִּתְעַטֵּף אוֹתוֹ בְּפִשְׁתִּים, וַיִּשְׁכַּח אוֹתוֹ בְּקֶבֶר הַצּוֹבֵב אֲבָנִים, אֲשֶׁר לֹא הָיָה הוֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא הוֹשֵׁב שָׁם. וְהָיָה הַיּוֹם הַהוּא הַהוֹכֵן, וְהָיָה הַשְּׂבֵת. וְגַם הַנְּשִׁים, אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ מִהַגְּלִיל, הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶן, וַיֵּרְאוּ אֶת הַקֶּבֶר, וְאֵת גּוֹפּוֹתָיו. וַיִּשְׁבּוּ וַיִּכְנְוּ בְּשֵׁמִים וּבְשִׁימִים; וַיִּנּוּחוּ בַיּוֹם הַשְּׂבֵת עַל פִּי הַמְצוּהָ". לוקס 23:50-56

וְעַתָּה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שָׁל שְׁבוּעָה, מוֹקֵדִים מְאוֹד בְּבוֹקֵר, בָּאוּ אֵלַי הַקֶּבֶר, וְהִבִּיאוּ אֶת הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הִכִּינוּ, וְעוֹד אַחֲדִים עִמָּם. וּמִצָּאוּ אֶת הָאֵבֶן מִגּוֹלְגֹת מִן הַקֶּבֶר. וְהֵם נִכְנְסוּ, וְלֹא מִצָּאוּ אֶת גּוֹפְתוֹ שֶׁל הָאָדָם יֵשׁוּעַ. וַיְהִי כִּפְאֲשֶׁר נִבְּהוּ מְאֹד עַל-הַדָּבָר, לְפָתַעַ, עֲמָדוֹ שֶׁנִּי אֲנִי; בְּבִגְדֵים מְאֹדִים;

וַיְהִי, כִּשְׁהֵם מְבוֹלְבָלִים עַל כֵּךְ, לְפָתַעַ, עֲמָדוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּבִגְדֵים מְבֹרִיקִים, וַיִּפְחָדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ פְנֵיהֶם לָאָרֶץ, אָמְרוּ לָהֶם, לְמָה אַתֶּם מְחַפְּשִׁים אֶת הַחַיִּים בְּקֶרְבָּם. הַמֵּתִים? הוּא לֹא כֵּן, אֲלֵא קָם: זָכְרוּ אֵיךְ אָמַר לָכֶם עוֹד כִּשְׁהִיָּה בְּגַלִּיל, לְאָמַר, צְרִיךְ לְמַסּוֹר אֶת בֶּן הָאָדָם בֵּיד אֲנָשִׁים חוֹטְאִים, וְלִהְצֵטְלָב, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָקוּם.

וְאֵז בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בְּעֶרְב, בְּהִיּוֹתוֹ הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַשְּׁבוּעָה, כְּאִשֶׁר" נִסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת שֶׁבֵּהֵן הַתַּאֲסָפוֹ הַתְּלִמִּידִים מִפְּחָד הַיְהוּדִים, בֵּא יֵשׁוּעַ וְעָמַד בְּתוֹכָם, וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. " יוחנן 20:19

וְכִאֲשֶׁר הֵם (הַתְּלִמִּידִים) דִּבְרוּ כֵּךְ, עָמַד יֵשׁוּעַ בְּעִצְמוֹ בְּתוֹכָם, וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. אֲבָל הֵם נִבְּהָלוּ וּפְחָדוּ, וַחֲשָׁבוּ שֶׁהֵם רוֹאִים רוּחַ. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לְמָה אַתֶּם רוֹאִים זֹאת וּמִדּוּעַ אַתֶּם חוֹשְׁבִים בְּלִבְבְּכֶם הַבֵּט אֶת יָדֵי וְרַגְלֵי כִּי אֲנִי עִצְמִי: טָפַל בִּי וְרָאָה: כִּי לְרוּחַ אֵין בֶּשֶׂר וְעִצְמוֹת? אַתָּה רוֹאָה שֵׁשׁ לֵי. לוקס כ"ד:36-39

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה כָּתוּב וְכֹה הָיָה צָרְיָהּ הַמְּשִׁיחַ לְסַבֵּל וּלְקוֹם מִן" המֵתִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וְתַתְּבַשֵּׁר בְּשֵׁמוֹ תְּשׁוּבָה וּמְחִילָה בְּכָל הַעַמִּים, הַחַל מִירוּשָׁלַיִם וְאַתֶּם עֲדִים לְדַבְרֵי הָאֱלֹהִים. וְהִנֵּה, אֲנִי שׁוֹלַח עֲלֵיכֶם אֶת הַבְּטַחַת אֲבִי (רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּינָתֵן לְכָל יְלָדָיו שֶׁל אֱלֹהִים הַמְּאִמִּינִים בּוֹ, לְאַחַר יוֹם חֹג הַשְּׁבוּעוֹת. נוֹלַד מְחֻדָּשׁ מְרוּחוֹ): אֲךָ תִּשְׁהוּ ב- עֵיר יְרוּשָׁלַיִם עַד שְׁתַּתְּנַחֲתֶם בְּכַח מְמַעֲוֹם

וַיְהִי אֹתָם אֶל-הָעֵיר בֵּיתִנְיָה וַיֵּשֶׂא יָדָיו וַיְבָרֵךְ אֹתָם. וַיְהִי בְּעוֹד לְשִׁבְרָף אֹתָם, וַיִּפְרֹד מְקָם וַנְּעַלָּה אֶל הַשָּׁמַיִם. וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ, וַחֲזָרוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְהָיוּ תָמִיד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, מֵהַלְלִים וּמְבָרְכִים אֶת ה' אֱמֶן. " לוקס כ"ד: 46-53

אחרי כן, הוא נראה מעל חמש מאות אחים בבת אחת; שחלקם הגדול נשאר עד היום, אבל חלקם נרדמו. " קורנתיים א' ט"ו: 6

לסיכום

היום העברי היה מהשקיעה ועד השקיעה ואילו היום שלנו הוא מחצות עד חצות.

הוא נצלב ביום רביעי בבוקר בערך בתשע, ונתלה על הצלב במשך שש שעות ומת. מהשעה השישית בערך שתים עשרה בצהריים עד שלוש אחר הצהריים שררה חושך סמיך על טבעי על כל כדור הארץ.

ובדרך השעה התשיעית קרא ישוע בקול רם לאמר: "אלוהי, אלוהי, לאמה, מדוע עזבת אותי? כלומר, אלהי, אלהי, מדוע עזבת אותי?" מתיו 27:46 אלוהים הניח את חטאי כל האנושות על הצלב של בנו. אלוהים לא יכול היה לשאת עוד להסתכל על בנו יחידו ונאליץ להסיט את פניו. אין ספק שהדמעות זלגו על פניו של אלוהים האב. אלוהינו הקדוש לא יכול היה לשאת עוד להסתכל על השפלתו של בנו. הוא היה תלוי על הצלב שעה נוספת של מוות, במשך שבע שעות בסך הכל.

הוא נקבר בקבר חדש שנחצב בסלע, כשעל הפתח אבן עגולה ענקית, אטומה ונשמרה על ידי חיילים רומאים. (נקבר ביום רביעי ממש לפני השקיעה.) שלושה ימים ושלושה לילות, מת (חמישי, שישי, שבת).

בזריחה ביום ראשון בבוקר הוא קם מהמתים, הוא יצא מהקבר בחיים!! הוא נתן לגופו קורבן חי עבורנו כובשים את החטא והמוות. ישוע הכובש הקדוש חזר לגן עדן כשהוא מופיע כעת בתור הכהן הגדול הנצחי שלנו. כל מי שיקרא לו באמת, הוא מציע את מתנת הסליחה וחיי נצח באמצעות דמו על הצלב.

למי תאמין, אלוהים או אדם?

קרא את החשבון המלא בעצמך בדבר אלוהים, תנ"ך קינג ג'יימס משנת 1611. להתחיל בברית החדשה. שים את אמונתך ובטחונך בישוע שנתן את דמו, כדי להציל אותך מחטא, מוות וגיהנום.